Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr 69. Warszawa, 30 grudnia 1936 r. Rok XVIII

T R E Ś Ć:

Sprawy finansowe.

Str.

Poz. 349. Nr F. R. I/6/33 z dnia 12 grudnia 1936 r. o uzgadnianiu pozostałości w księgach stosów węgla i w księgach Z. Nr 18 . 495

Sprawy handlowo - taryfowe.

Poz. 350. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dn. 29 grudnia 1936 r. Nr H. O. I. 16/63 o wprowadzeniu w życie „Instrukcji o ubezpieczeniu podróżnych oraz bagażu, przesyłek ekspresowych i towarowych, w Europejskim Towarzystwie Ubezpieczeń Towarów i Pakunków Podróżnych Sp. Akc. w Warszawie, za pośrednictwem kas kolejowych", wydanej jako instrukcja H. 11. 496

Sprawy ruchu kolejowego.

Poz. 351. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dn. 17 grudnia 1936 r. Nr R. O. II. 50/136/36 w sprawie uzupełnienia Przepisów Ruchu Nr R. 1. 496

Poz. 352. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dn 21 grudnia 1936 r. Nr R. T. II. 51/13 o wydaniu nowych przepisów o zestawianiu pociągów towarowych dalekobieżnych i towarowych pośpiesznych (Nr R. 5) 496

Sprawy drogowo kolejowe.

Poz. 353. Nr U. J. III-201/26 z dnia 18 grudnia 1936 r. w sprawie oddawania w najem materiałów żelaznych nawierzchni . . 496

Sprawy zasobów kolejowych.

Poz. 354. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dn. 10 grudnia 1936 r. Nr M. Z. X. 951/76 w sprawie zmian w zarządzeniu z dnia 19 lipca 1935 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 28, poz. 148) dotyczącym gospodarki starymi podkładami. 498

Sprawy dróg kołowych.

Poz. 355. Nr D. R. 20b/XI/3/1 z dnia 9 listopada 1936 r. w sprawie przerejestrowania pojazdów mechanicznych na nowonabywców w związku z opłatami na P.F.D. 498

Poz. 356. Nr D. R. 48/143 z dnia 17 grudnia 1936 r. o rejestrowaniu przerw i ograniczeń w komunikacji na drogach publicznych 498

SPRAWY FINANSOWE.

349.

Nr F. R. I/6/33 z dnia 12 grudnia 1936 r. o uzgadnianiu pozostałości w księgach stosów węgla i w księgach Z. Nr 18.

Główna Inspekcja Komunikacji stwierdziła podczas kontroli gospodarki węglowej w jednej z Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych, że pozostałości węgla wykazywane w księgach stosów nie są zgodne z ilostanem uwidocznionym w księgach magazynowych Z Nr 18, co jest sprzeczne z zarządzeniem z dnia 29 kwietnia b. r. Nr F. R. I/6/11-1936 r.

Przyczyna ta spowodowana jest tym, że niektóre wagony ze względu na datę wysłania ich z kopalń przychodowane są w księgach Z Nr 18 zgodnie z art. 169 przepisów F Nr 2 na miesiąc następny, podczas gdy przez książki stosów przeprowadzane są jeszcze w bieżącym miesiącu.

Dla usunięcia w przyszłości tych rozbieżności Ministerstwo Komunikacji poleca, by wagony z węglem wysłane po 25-tym każdego mie-

siąca były zapisywane zarówno w księgach stosów jakoteż i w księgach Z Nr 18 już na miesiąc następny, przy czym podstawą wpisu do tych ksiąg na odpowiedni miesiąc powinna być data wysyłki wagonu uwidoczniona na kwicie przesyłkowym.

I tak np. wagon otrzymany przez składnicę w dniu 2.XI. lecz wysłany przez urząd rozdzielczy (kopalnię) jeszcze w dniu 24.X. należy zarachować zarówno w księdze Z Nr 18 jak i w księdze stosów węgla za miesiąc październik, podczas gdy wagony otrzymane nawet tego samego dnia, lecz wysłane po 25-tym października należy zarachowywać już na miesiąc listopad.

Powyższy sposób zarachowywania należy zastosować z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

SPRAWY HANDLOWO-TARYFOWE.

350.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 grudnia 1936 r. Nr H. O. I. 16/63 o wprowadzeniu w życie „Instrukcji o ubezpieczeniu podróżnych oraz bagażu, przesyłek ekspresowych i towarowych, w Europejskim Towarzystwie Ubezpieczeń Towarów i Pakunków Podróżnych Sp. Akc. w Warszawie, za pośrednictwem kas kolejowych", wydanej jako instrukcja H. 11.

Z ważnością od 15 stycznia 1937 r. wchodzi w życie „Instrukcja o ubezpieczeniu podróżnych oraz bagażu, przesyłek ekspresowych i towarowych, w Europejskim Towarzystwie Ubezpieczeń Towarów i Pakunków Podróżnych, Sp. Akc. w Warszawie, za pośrednictwem kas kolejowych" wydana jako instrukcja H. 11.

Instrukcja ta zawiera praktyczne pouczenie zainteresowanych pracowników kolejowych o rodzajach ubezpieczeń oraz o sposobie ich dokonywania.

Równocześnie z wejściem w życie instrukcji H. 11, tracą moc obowiązującą:

1) Instrukcja o sprzedawaniu znaczków i polis na ubezpieczenie podróżnych od wypadków.

2) Instrukcja o sprzedawaniu przez kolejowe kasy bagażowe znaczków i polis na ubezpieczenie bagażu i przesyłek nadzwyczajnych oraz

3) Instrukcja o sprzedawaniu przez kolejowe kasy towarowe znaczków na ubezpieczenie przesyłek towarowych.

SPRAWY RUCHU KOLEJOWEGO.

351.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 grudnia 1936 r. Nr R. O. II. 50/136/36 w sprawie uzupełnienia Przepisów Ruchu Nr R 1.

W Przepisach Ruchu Nr R. 1 zatwierdzonych rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 12 czerwca 1933 r. Nr R. O. II. 50/5 przeprowadzić odręcznie następujące uzupełnienie:

w § 25 ust. (1) w wierszu drugim od końca po słowach „(powyżej 10‰)" dopisać „w pociągach towarowych".

352.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 grudnia 1936 r. Nr R. T. II. 51/13 o wydaniu nowych przepisów o zestawianiu pociągów towarowych dalekobieżnych i towarowych pośpiesznych (Nr R. 5).

Zatwierdzam nowe przepisy o zestawianiu i kursowaniu pociągów towarowych dalekobieżnych i towarowych pośpiesznych (Nr R. 5), które ukażą się w osobnym wydaniu.

Przepisy powyższe wchodzą w życie z dniem 1 lutego 1937 r. w zamian takichże przepisów, wydanych w roku 1931, które jednocześnie tracą ważność wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

SPRAWY DROGOWO-KOLEJOWE.

353.

Nr U. J. III-201/26 z dnia 18 grudnia 1936 r. w sprawie oddawania w najem materiałów żelaznych nawierzchni.

W związku ze sprawą oddawania w najem starych użytecznych materiałów żelaznych nawierzchni normalnotorowej Ministerstwo Komunikacji poleca stosować następujące zasady przy uwzględnieniu obowiązujących w tej mierze przepisów:

1) Oddawanie w najem materiałów dla budowy bocznic:

Dyrekcje O. K. P. są upoważnione do oddawania w najem we własnym zakresie działania starych użytecznych szyn i złączek z działu XVI mianownictwa materiałów w ilości do 200 ton w jednym przypadku.

Większe ilości szyn, złączek i wszystkie bez wyjątku rozjazdy mogą być oddane w najem tylko za zezwoleniem Ministerstwa Komunikacji.

Materiałów nowych dzierżawić nie wolno, o ile żądane do dzierżawy materiały mogłyby być bez uszczerbku dla interesów P. K. P. wydane z działu IVa, dopuszczalne jest to tylko również za zgodą Ministerstwa Komunikacji.

W przypadkach, gdy oddane w najem materiały mają służyć dla budowy bocznicy normalnotorowej i gdy ma być z najemcą zawarta umowa bocznicowa, należy najem materiałów traktować łącznie z umową bocznicową, zawie-

rając z najemcą jedną umowę w myśl rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 kwietnia 1932 r. Nr R. T. III. 85/92 (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 87).

Przed zawarciem umowy bocznicowej Dyrekcja, na prośbę petenta, oddaje w najem stare użyteczne materiały żelazne nawierzchni po zatwierdzeniu projektu budowy bocznicy i za pobraniem od niego rewersu, sporządzonego zgodnie z § 45 „Ogólnych przepisów o rachunkowości przedsiębiorstwa P. K. P." Nr F. 10.

Należy przy tym rozróżniać dwa przypadki, mianowicie:

a) gdy budowa bocznicy poza granicą wywłaszczenia kolejowego jest wykonywana przez najemcę (posiadacza bocznicy);

b) gdy budowa bocznicy na całej długości jest wykonywana przez Dyrekcję OKP. na koszt najemcy (posiadacza bocznicy).

W pierwszym przypadku należy pobierać kaucję w wysokości 100% wartości szacunkowej oddanych w najem materiałów od osób prywatnych (fizycznych lub prawnych) oraz w wysokości 50% — od urzędów, instytucyj i przedsiębiorstw komunalnych, — przy czym należy stosować się do obowiązujących rozporządzeń Ministerstwa Skarbu.

W drugim przypadku, tj. gdy budowa bocznicy na całej długości jest wykonywana przez Dyrekcję, nie należy pobierać kaucji dla zabezpieczenia oddanych w najem materiałów, jeżeli najemca we wspomnianym wyżej rewersie stwierdzi, że w razie, gdyby wezwaniu Dyrekcji do zawarcia umowy bocznicowej nie uczynił zadość w terminie 14-dniowym, Dyrekcja ma prawo ułożoną bocznicę rozebrać na koszt jej posiadacza (najemcy) i zabrać z powrotem wydane materiały.

Zabezpieczenie własności materiałów ułożonych w granicach wywłaszczenia kolejowego nie jest wymagane.

Kaucję, jeżeli była pobrana dla zabezpieczenia własności materiałów w okresie budowy bocznicy, należy zwrócić posiadaczowi bocznicy po zawarciu przez niego umowy bocznicowej.

W celu zabezpieczenia wykonania warunków umowy bocznicowej Dyrekcja pobiera od posiadacza bocznicy kaucję określoną w umowie bocznicowej.

Czynsz za najem materiałów żelaznych nawierzchni powinien być liczony od dnia zawarcia umowy bocznicowej; w przypadku jednak, gdy budowę wykonywa najemca (posiadacz bocznicy) należy przy przekazaniu materiałów określić ściśle termin ukończenia budowy bocznicy, co powinno być zaznaczone w rewersie — z nadmienieniem, że w razie przekroczenia tego terminu posiadacz bocznicy będzie obowiązany opłacić czynsz najmu nie od daty zawarcia umowy, lecz od dnia przekroczenia terminu ukończenia budowy.

2) Oddawanie w najem materiałów dla innych celów.

Przy oddawaniu w najem starych użytecznych materiałów żelaznych nawierzchni normalnotorowej dla budowy linii kolejowych nie posiadających charakteru bocznic lub dla innych celów powinny być przed wydaniem materiałów zawierane specjalne umowy najmu.

Dla zabezpieczenia własności kolejowej należy przy zawieraniu umów pobierać kaucję zasadniczo w wysokości 100% wartości szacunkowej oddanych w najem materiałów od osób prywatnych oraz w wysokości 50% — od urzędów, instytucyj i przedsiębiorstw komunalnych, przy czym należy się stosować do obowiązujących rozporządzeń Ministerstwa Skarbu.

Kaucja, względnie reszta kaucji, po potrąceniu ewentualnych pretensyj Dyrekcji, podlega zwrotowi po wygaśnięciu umowy lub po jej rozwiązaniu, jednak dopiero po przyjęciu przez Dyrekcję z powrotem oddanych w najem materiałów oraz po dokonaniu ostatecznego rozrachunku z najemcą, za zwrotem kwitu depozytowego.

Jeżeli ilość materiałów oddanych w najem (szyn i złączek) nie przekracza jednorazowo 200 ton, umowy najmu mogą być zawierane przez Dyrekcję O. K. P. we własnym zakresie działania. Przy większych ilościach materiałów umowy najmu powinny być zatwierdzone przez Ministerstwo Komunikacji.

Od podanych w niniejszym zarządzeniu w p. p. 1) i 2) zasadniczych stawek kaucyjnych mogą Dyrekcje we własnym zakresie działania i na własną odpowiedzialność, o ile uznają to za możliwe, w zależności od stopnia zaufania do danego najemcy, czynić następujące wyjątki:

a) względem osób prywatnych, które już wynajmują materiały i wywiązują się należycie z zawartych umów, tudzież, które przedłużają wygasające umowy, stosując do nich stawkę kaucyjną według uznania Dyrekcji, jednakże nie niższą niż 20% wartości szacunkowej oddanych w najem materiałów; od urzędów, instytucyj i przedsiębiorstw komunalnych należy w takich przypadkach pobierać kaucję nie niższą niż 10% wartości szacunkowej oddanych w najem materiałów;

b) względem osób prywatnych, zawierających umowy po raz pierwszy, stosując do nich stawkę kaucyjną według swego uznania w zależności od ich solidności i zdolności kredytowej, jednakże nie niższą niż 50% wartości szacunkowej oddanych w najem materiałów; od urzędów, instytucyj i przedsiębiorstw komunalnych należy w takich przypadkach pobierać kaucję nie niższą niż 25% wartości szacunkowej oddanych w najem materiałów.

Od urzędów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych we wszystkich wymienionych w niniejszym zarządzeniu przypadkach kaucji nie pobiera się.

Ministerstwo Komunikacji anuluje niniejszym zarządzenie z dnia 7 marca 1927 r. Nr V-1784/16/27.

Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że przy oddawaniu w najem materiałów żelaznych nawierzchni normalnotorowej (szyn o wysokości ponad 100 mm i odpowiednich złączek) dla budowy bocznic wąskotorowych lub kolei wąskotorowych użytku prywatnego, nie mających bezpośredniego połączenia z siecią P. K. P., lecz podchodzących do torów stacyj sieci normalnotorowej PKP., należy stosować stawkę procentową i wartości szacunkowe, ustalone dla bocznic normalnotorowych.

SPRAWY ZASOBÓW KOLEJOWYCH.

354.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1936 r. Nr M. Z. X. 951/76 w sprawie zmian w zarządzeniu z dn. 19 lipca 1935 r. Nr M. Z. XIV-186/5 (Dz. Urz. M. K. Nr 28, poz. 148) dotyczącym gospodarki starymi podkładami.

Niniejszym zarządzam, aby stare podkłady wyjęte z torów i zakwalifikowane do kategorii podkładów budowlanych w razie posiadania ich w nadmiarze nie były przeklasyfikowane do kategorii opałowych po uprzednim przecięciu lecz były zgłaszane do dyspozycji M. K., które w każdym poszczególnym wypadku ustali sposób ich likwidacji.

Jednocześnie zezwalam nadmiar podkładów opałowych ponad własne potrzeby Dyrekcji sprzedawać pracownikom kolejowym w dowolnej ilości bez żadnych ograniczeń i polecam ustalać swoje ceny sprzedażne podkładów opałowych przy uwzględnieniu cen i warunków rynków miejscowych w zależności od koniunktury — najkorzystniejsze, przy czym ceny te nie mogą być niższe od cen ustalonych przez M. K. z dodatkiem kosztów gospodarczych.

W związku z niniejszym zarządzeniem należy poczynić następujące zmiany w zarządzeniu z dn. 19/VII-35 Nr M. Z. XIV. 186/5.

W § 7 ustęp I należy skreślić zdanie: „Powinny być użyte na potrzeby eksploatacji jako opał po uprzednim przecięciu ich na 2 połowy i przeniesieniu do odpowiedniej kategorii podkładów opałowych", a w zamian niego wstawić: „powinny być zgłaszane do dyspozycji M. K., które w każdym poszczególnym wypadku ustali sposób ich likwidacji".

W ustępie 3 po słowie: „na ich życzenie. . . . . . . " wyrazy skreślić do końca ustępu, a w zamian dodać „bez żadnych ograniczeń co do ilości".

W § 8 należy skreślić zdanie od słów: „Ceny sprzedażne itd. do słów „Różnicę ceny sprzedażne. . . . . . " a w zamian niego wstawić: „Ceny sprzedażne podkładów opałowych należy ustalać najkorzystniejsze przy uwzględnieniu cen i warunków rynków miejscowych w zależności od koniunktury, przy czym ceny te nie mogą być niższe od ustalonych przez M. K. cen tych podkładów z dodaniem kosztów gospodarczych (ewentualna przewózka, piłowanie itp.)".

SPRAWY DRÓG KOŁOWYCH.

355.

Nr D. R. 20b-XI-3/1 z dnia 9 listopada 1936 r. w sprawie przerejestrowania pojazdów mechanicznych na nowonabywców w związku z opłatami na P. F. D.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Komunikacji, że zdarzają się wypadki wydawania dowodów rejestracyjnych na samochody obciążone zaległościami, bez adnotacji w karcie kontroli opłat o istnieniu tych zaległości. W razie więc sprzedaży takiego samochodu przerejestrowanie na nowonabywcę w innym województwie może nie być uzależnione od uregulowania zaległości, ciążących na pojeździe, wymaganego według § 6 ust. (4) rozporządzenia z dnia 12.V.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397).

Wprawdzie w tym przypadku, stosownie do postanowień okólnika Nr O. P. VII-49-7 z dnia 14.XI. 1935 r., zaległości ciążą nadal na poprzednim właścicielu pojazdu mechanicznego, lecz ściągnięcie ich może nastręczać poważne trudności.

Wobec powyższego Ministerstwo Komunikacji przypomina o konieczności umieszczania w karcie kontroli opłat notatki o wydaniu karty kontroli opłat zaległych, oraz o konieczności niezwłocznego przesyłania akt w razie przerejestrowania pojazdu na terytorium innego województwa.

356.

Nr D. R. 48/143 z dnia 17 grudnia 1936 r. o rejestrowaniu przerw i ograniczeń w komunikacji na drogach publicznych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26.VI. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 61 z 1924 r., poz. 611) regulującym używanie i ochronę dróg, a w szczególności z treścią § 54 tego rozporządzenia co do przeszkód, powodujących przerwę lub ograniczenie komunikacji na drogach publicznych, Ministerstwo Komunikacji zarządza co następuje:

W razie zajścia przeszkody w komunikacji na drogach publicznych z twardą nawierzchnią (przebudowa jezdni, brukowanie, budowa mostów, rozsadziny (przełomy) nawierzchni drogowej, podmycie nasypc itp.), Wejewódzkie Wydziały Powiatowe (Powiatowy Zarząd Drogowy), do których należy utrzymanie dróg publicznych, powinny, prócz obwieszczeń i zawiadomień obowiązujących według ustawy o przepisach porządkowych na drogach publicznych i stosownych sprawozdań do właściwych Urzędów Wojewódzkich, (które powinny ze swej strony podawać w prasie miejscowej odpowiednie komunikaty), przedstawiać bezzwłocznie i bezpośrednio do Ministerstwa Komunikacji sprawozdania, zawierające:

1. nazwę województwa i powiatu;

2. numer i kategorię drogi i nazwę jej punktu początkowego, pośredniego i końcowego w granicach powiatu;

3. miejsce przeszkody (podać bieżący kilometr i nazwę najbliżej położonej miejscowości) i jej rodzaj;

4. miejsce zjazdu i wjazdu na drogę (podać kilometry bieżące), oraz przebieg drogi objazdowej z zaznaczeniem rodzaju nawierzchni (twarda lub gruntowa);

5. przewidywane trwanie przeszkody (od . . . . do. . . . .).

Komunikaty o przeszkodach w komunikacji do prasy i zainteresowanych stowarzyszeń będzie odtąd podawać Ministerstwo Komunikacji.

Jednocześnie z ogłoszeniem niniejszego tracą moc obowiązującą okólniki: Min. Rob. Publ. z dnia 15 czerwca 1927 r. Nr XI-1372, Min. Kom. z dn. 13 marca 1935 r. Nr D. R. 48/1 i z dn. 14 czerwca 1935 r. Nr D. R. 48/39.

Ministerstwo Komunikacji prosi Panów Wojewodów o wydanie stosownych zarządzeń.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 87248. 30.XII.36. 8400.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28. Konto czekowe P. K. O. Nr. 30.658). Prenumerata wynosi rocznie 8 zl, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Wydawnictwa M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

